Asociatia "HandHope"
Str. Baltaretu nr. 565
147240 - Peretu
jud. Teleorman
IMPRIMAT

T.P.
POSTA ROMANA
NR. 103/C/092/2008
Valabilitate-cf contractului
ALEXANDRIA 1

Gândește-te la ceea ce ai,
nu la ceea ce ai pierdut"

ÎMPREUNĂ

revistă specială de informare și inspirație
pentru oameni speciali
Februarie 2015
Se distribuie gratuit
Nr. 144

„Dacă nu vedeți
semne și minuni,
cu niciun chip
nu credeți!"
(Ioan 4:50)

Editorial

O societate fără bariere pentru persoanele cu dizabilități

Ministerul Muncii, Familiei, Protecției Sociale și Persoanelor Vârstnice a lansat în dezbatere publică Proiectul de Hotărâre pentru aprobarea Strategiei naționale "O societate fără bariere pentru persoanele cu dizabilități" 2015 – 2020. Inițiativa s-a mai aflat în dezbatere publică în decembrie 2013 și martie 2014, în cadrul întâlnirilor participând organizații neguvernamentale cu activitate în domeniul dizabilității, fără a se ajunge la un consens asupra inițiativei Guvernului.

continuare în pag. 2

DIN CUPRINS:

Alfred Nobel - pag. 3
Ceasul al șaptelea - pag. 4
Ajutoarele sunt pe drum - pag. 6
E bine să știm - pag. 7
Un mod de viață: As. „Ridică-te și umblă" - pag. 9
Litere de lege - pag.15
11 ore în camera... 407 - pag.16

Gândește-te la ceea ce ai, nu la ceea ce ai pierdut!

continuare din pag. 1

Conform documentului de politici publice, scopul strategiei este creșterea calității vieții persoanelor cu dizabilități și participarea acestora, cu drepturi depline și șanse egale, în societate. Realizarea acestui scop este posibilă doar prin reformarea societății, în toate domeniile, procesele și activitățile sociale care au impact asupra calității vieții fiecărui individ în parte și al progresului comunității în ansamblu.

Principiile care stau la baza acestei reforme sunt cele afirmate de Convenția ONU privind drepturile persoanelor cu dizabilități și anume:

Respectarea demnității inalienabile, a autonomiei individuale, inclusiv a libertății de a face propriile alegeri și a autonomiei personale;

- Nediscriminarea;

- Participarea și integrarea deplină și efectivă în societate;

- Respectul pentru diversitate și acceptarea persoanelor cu dizabilități ca parte a diversității umane și a umanității;

- Egalitatea de șanse;

- Accesibilitatea;

- Egalitatea între bărbați și femei;

- Respectul pentru capacitățile de dezvoltare ale copiilor cu dizabilitate și pentru dreptul copiilor cu dizabilități de a-si păstra identitatea

La nivelul anului 2013 organizațiile negu-vernamentale și-au exprimat îngrijorarea față de documentul aflat în dezbatere, solicitând includerea următoarelor aspecte:

1. Măsuri pentru dezvoltarea rapidă a unui număr mare de servicii de suport la nivel local, pentru sprijinirea accesului persoanelor cu dizabilități la serviciile de bază (educație, ocupare, locuire, sănătate primară, recuperare, etc).

2. Ameliorarea legislației privind accesul persoanelor cu handicap la serviciile de bază, pe de o parte, și la serviciile de suport, pe de altă parte.

3. Revizuirea legislației privind autorizarea și monitorizarea unităților protejate și corabo-rarea cu proiectul de lege din domeniul economiei sociale;

4. Rediscutarea modalităților de finanțare a serviciilor sociale din domeniul dizabilității, inclusiv găsirea unor modalități noi de finanțare de la bugetul de stat, crearea unui fond special de finanțare din cota plătită de angajatorii cu peste 50 de salariați care nu au angajate 4% persoane cu dizabilități.

5. Măsuri de stimulare a angajării personalului în serviciile din domeniul dizabilității. Fidelizarea și motivarea personalului din acest sector, atât în mediul public cât și în cel privat (de tip non-profit);

6. Modernizarea sistemului de colectare a informațiilor din domeniul dizabilității (cf. Art.31 din Convenția ONU), pentru ca acesta să documenteze în detaliu politicile publice din sfera dizabilității;

7. Nu în ultimul rând, includerea organizațiilor care reprezintă interesele persoanelor cu dizabilități în structurile de analiză și decizie de la nivel guvernamental, responsabile cu implementarea Convenției ONU, precum și în toate grupurile de lucru (ministeriale, interministeriale) care vor avea ca obiect revizuiri legislative sau planificări strategice în acest domeniu…[...]

-sfârșit-

Sursa:
http://www.stiriong.ro/institutii-publice/politici-publice-in-incluziunea-sociala/o-societate-fara-bariere-pentru-persoane

SPONSOR: A.S.I. ROMANIA
CONTACT: Str. Mureşului, nr. 1, loc. Nazna, jud. Mureş, cod 547526 tel. 0265-320548;
www.asiromania.ro

Asociaţia "HandHope"
Burcea Aurel, str. Băltăreţu nr. 565, loc. Peretu, jud. Teleorman, cod 147240,
Tel. 0765-365533 e-mail: aurelsda@yahoo.com
C.I.F. 14877902
Cod IBAN: RO80RNCB0245036735870001 B.C.R. Alexandria
ISSN 2360 - 6061
ISSN-L 2360 - 6061

Tipărită la Tipografia „Gîgîlice", tel. 0247-313041 și 0748-137997

Alfred Nobel

Alfred Nobel (n. 21 oct. 1833, Stockholm - d. 10 dec. 1896, San Remo, în Italia) a fost un chimist, inventator și om de afaceri suedez. Printre altele, el a inventat dinamita și a întemeiat fundația ce oferă anual faimoasele Premii Nobel.

Immanuel Nobel, tatăl lui Alfred, inginer de profesie, s-a confruntat de multe ori cu problema aruncării în aer a blocurilor de piatră pentru a putea construi poduri și clădiri în Stockholm. Deși mama sa, Andrietta Ahlsell, provenea dintr-o familie bogată, anul 1833 avea să fie un an nefast pentru familia Nobel datorită falimentului căruia tatăl său a trebuit să-i facă față.

Tragicul eveniment, care se repetă de altfel câțiva ani mai târziu, îi desparte pentru o bună bucată de timp pe cei doi soți, tatăl său plecând, în 1837, în Finlanda și Rusia pentru a-și porni o nouă carieră. Andrietta rămâne la Stockholm și, pentru a-și putea susține financiar familia, deschide o băcănie care îi aduce un venit modest.

Între timp tatăl său pune pe picioare o companie în St. Petersburg, Rusia. El furniza echipament militar armatei rusești și îi convinge pe generalii ruși de utilitatea plasării unor mine acvatice pentru a împiedica accesul navelor britanice. Minele construite de Immanuel Nobel au ținut la distanță flota britanică în timpul războiului Crimeei (1854-1856).

În 1842 Immanuel își poate permite să-și aducă familia în St. Petersburg. Aici, fiilor săi li se predă științele naturii, limbi străine și literatură. La 17 ani Alfred vorbea fluent suedeza, rusa, franceza, engleza și germana. Era atras deopotrivă de literatura engleză și de „științele exacte" cum ar fi fizica sau chimia.

Timp de doi ani Alfred avea să viziteze Suedia, Germania, Franța și Statele Unite. La Paris are șansa să lucreze în laboratorul unui chimist renumit pe atunci, T.J. Pelouze. Aici îl întâlnește pe tânărul chimist italian Ascanio Sobrero, care cu trei ani în urmă inventase nitroglicerina, un lichid exploziv deosebit de puternic și de instabil.

Nitroglicerina a fost considerată în epocă mult prea periculoasă pentru a putea fi folosită în practică, datorită faptului că putea provoca explozii la variații mici de temperatură sau presiune. Alfred era însă interesat de posibilitatea folosirii ei în construcții și începe să lucreze la elaborarea unor metode de controlare a exploziei cu nitroglicerină.

În 1852 Alfred este chemat să lucreze pentru compania tatălui său care cunoștea o dezvoltare continuă datorită livrărilor către armata rusă. Cu toate acestea, sfârșitul războiului avea să provoace cel de-al doilea faliment al lui Immanuel Nobel. El își luă doi dintre fiii săi, Alfred și Emil, și se reîntoarse la Stockholm.

Ajuns în orașul său natal, Alfred continuă cercetările prin care încearcă să folosească nitroglicerina ca exploziv. Cercetările sale vor avea însă urmări tragice, determinând, în 1864, moartea fratelui său Emil. Autoritățile se văd nevoite să-i interzică experimentele în interiorul orașului. Alfred se mută pe un vas ancorat în Lacul Mälaren.

În curând Alfred avea să descopere că prin amestecarea nitroglicerinei cu cuarț se formează o pastă care putea fi modelată în diferite forme și dimensiuni. În 1867 își brevetează invenția sub denumirea de dinamită. Pentru a putea declanșa explozia, Alfred brevetează o altă invenție, un detonator bazat pe aprinderea unui fitil.

Datorită faptului că dinamita reducea substanțial costurile aruncării în aer a blocurilor de piatră, Alfred a făcut din vânzarea dinamitei o afacere profitabilă, astfel încât fabrica sa din Krümmel (azi un cartier al orașului Geesthacht, Germania) începe să-și exporte produsele în alte țări din Europa și chiar în America și Australia.

Datorită pasiunii sale pentru călătorii, Hugo l-a denumit „cel mai bogat vagabond al Europei". Cu timpul Alfred și-a deschis fabrici și laboratoare în peste 20 de țări, iar când nu călătorea lucra intens în laboratoarele sale.

În 1896 Alfred Nobel moare. Brevetase peste 355 de invenții, printre care cauciucul sintetic, pielea artificială și mătasea sintetică.

Epilepsia nu l-a împiedicat pe Alfred Nobel să ducă o viață normală, să strîngă o avere considerabilă și să devină celebru prin invenția sa care a schimbat cursul istoriei: dinamita.

-sfârșit-

Din volumul: „Personalități cu handicap care au influențat istoria" autoare: BENCZE MARTA IOZEFINA
Un proiect Fundația Licinium
Conținutul lucrării Fundația Licinium (texte, imagini, concept grafic) este protejat de legea dreptului de autor și este proprietatea Fundației Licinium.
Preluat cu permisiunea autoarei

Ceasul al şaptelea

Ion Buciuman

Această întâmplare este o lecție de credință de care avem nevoie cu toții. Unul dintre efectele permanente care au însoțit fiecare miracol produs în lucrarea publică a Mântuitorului a fost promovarea credinței celor prezenți.

(...)

Cele petrecute în ceasul al șaptelea ne transmit și alte adevăruri de bază. Pentru ca să ceară ajutorul divin, omul de stat din Capernaum nu s-a mulțumit să se lamenteze cu privire la starea de sănătate a copilului său.

(...)

Vindecarea acestui copil de viță nobilă ne arată că puterea divină și efortul omenesc se împletesc în mod armonios pentru a conduce la un rezultat benefic și la vindecarea dorită. Principiul acesta este valabil și astăzi.

(...)

Și un ultim aspect de luat în considerație: Fiecare zi are un ceas al șaptelea în care Dumnezeu ne dă asigurarea de viață, sănătate și mai bine. Putem rata sau putem fructifica ceasurile faste ale fiecărei zile.

Era la începutul lucrării publice a Mântuitorului. Aceasta se întâmpla în Galilea. El tocmai revenise dintr-un turneu la Ierusalim, unde S-a bucurat de succes. La întoarcerea Sa în Galileea, Isus Hristos a fost primit bine de ai Săi, care fuseseră martori la întâmplările din capitală. Aflându-Se în Cana din Galileea, un slujbaș împărătesc a venit din Capernaum să-L solicite să intervină și să-i vindece copilul care era grav bolnav.

Aflat în fața unei noi ocazii de misiune publică, determinată de această cerere adresată, Învățătorul a folosit ocazia pentru a transmite adevăruri pe care El le considera esențiale pentru urmașii Săi. Astfel El a spus: “Dacă nu vedeți semne și minuni, cu niciun chip nu credeți!” (Ioan 4:50) Ca și când petentul nici nu ar fi auzit afirmația Mântuitorului, a repetat din nou cererea sa de vindecare spunând: “Doamne, vino până nu moare micuțul meu!”

Cu o bunătate și îndurare cum numai la Dumne-zeu se află, Isus Hristos i-a dat asigurarea demnitarului Romei că micuțul său este bine, să fie liniștit. Încrezându-se în spusele Mântuitorului, omul s-a îndreptat spre casă și cam pe la jumătatea drumului s-a întâlnit cu oamenii săi care veneau să-i aducă vestea însănătoșirii

continuare în pag. 5

continuare din pag. 4

copilului. Dorind să facă o conexiune între îmbunătățirea stării de sănătate a micuțului și promisiunea făcută de Isus Hristos, omul a aflat cu mirare că pe la ceasul a șaptelea lucrurile au început să se îndrepte. El și-a dat seama că acesta era mai mult decât o coincidență. Aceasta era ora plină de speranță în care îi vorbise Învățătorul despre vindecare.

Această întâmplare este o lecție de credință de care avem nevoie cu toții. Primul lucru care ne atrage atenția este afirmația lui Isus Hristos despre relația logică care se stabilește între fenomenele care aduc uimire în inima credincioșilor și un nou impuls al credinței care se dezvoltă în acest context. Unul dintre efectele permanente care au însoțit fiecare miracol produs în lucrarea publică a Mântuitorului a fost promovarea credinței celor prezenți.

Mecanismul acesta de dezvoltare a credinței continuă să funcționeze și astăzi. Oriunde întâlnim un fapt ieșit din comun, asistăm la o nouă dezvoltare a credinței și oriunde Dumnezeu găsește credință, faptele puterii Sale sunt gata să se arate. Ca o demonstrație a acestei relații duble dintre mister și credință, citim în Evanghelie că întors, mai târziu, în Galilea, Hristos, Domnul, nu a mai făcut multe minuni, deoarece galileeni au început să fie sceptici.

Cele petrecute în ceasul al șaptelea ne transmit și alte adevăruri de bază. Pentru ca să ceară ajutorul divin, omul de stat din Capernaum nu s-a mulțumit să se lamenteze cu privire la starea de sănătate a copilului său. El a pornit la drum cu o puternică motivație alimentată de credință, pentru a-L întâlni pe Isus Hristos și a-L determina să-Și adapteze programul potrivit cu cererea sa. Faptul că Domnul nu a reacționat așa cum și-ar fi imaginat slijbașul împărătesc, nu-l face pe acesta să se descurajeze. Dimpotrivă, omul își dovedește încrederea în promisiunea divină și se întoarce acasă fără Vindecătorul dorit. Cuvintele Sale îi erau suficiente pentru a se înapoia în siguranță și cu inima împăcată.

Vindecarea acestui copil de viță nobilă ne arată că puterea divină și efortul omenesc se împletesc în mod armonios pentru a conduce la un rezultat benefic și la vindecarea dorită. Principiul acesta este valabil și astăzi. Nimeni nu trebuie să se mulțumească doar cu rugăciunea, oricâtă credință ar presupune cererile noastre de vindecare. Adesea rugăciunea trebuie asociată cu un program riguros de recuperare și refacere care să potențeze în mod corespunzător puterea de vindecare a lui Dumnezeu.

Și un ultim aspect de luat în considerație: Fiecare zi are un ceas al șaptelea în care Dumnezeu ne dă asigurarea de viață, sănătate și mai bine. Putem rata sau putem fructifica ceasurile faste ale fiecărei zile. Cei interesați și căutători vor deveni, destul de curând, proprii lor experți în materie de vindecare și refacere, prin folosirea corespunzătoare a ocaziilor și a cunoștințelor primite. Să nu uităm că atunci când Dumnezeu ne oferă ceva bun, avem datoria să transmitem și altora bucuria oferită. Numai astfel bucuria noastră poate fi deplină.

-sfârșit-

Ajutoarele sunt pe drum

parabolă

Într-un an, un oraș din centrul SUA, situat în valea dintre două râuri a fost inundat. Ambele râuri au ieșit din matcă iar ploaia continua să cadă zi și noapte în acea zonă. Nu se întrezărea nici o urmă de speranță în oprirea ploii, așa că orașul urma să fie inundat din plin. Toată lumea a fost evacuată, cu excepția unui singur om care refuza să își părăsească casa - care, în curând urma să fie complet acoperită de apă.

"Eu am credință în Dumnezeu că mă va scăpa." spunea bătrânul celor care îl implorau să meargă cu ei spre terenuri mai înalte. Omul credea în puterea rugăciunii și se încredea în Dumnezeu ca să fie salvat.

Apa a acoperit drumurile, făcându-le de netrecut pentru mașini. Totuși, un om într-o mașină de teren s-a oprit la casa bătrânului și a strigat: "Grăbește-te, vino cu mine! Te voi duce la un loc sigur! Nu mai ai mult timp! Dar bătrânul continua să se roage. Nu vroia să își părăsească casa.

În câteva ore apa s-a ridicat cu peste 1 metru, inundându-i complet casa. Ploaia continua. Bătrânul s-a urcat pe masa de bucătărie și a continuat să se roage. Apa îi ajunse-se la călcâie, în momentul în care un om cu o barcă a venit la casa lui și l-a strigat prin fereastră: "Domnule, veniți cu mine! Vă voi duce la un loc sigur!"

"Nu" a răspuns bătrânul. "Dumnezeu mă va scăpa din această inundație!"

Apa s-a ridicat tot mai mult, și curând bătrânul a trebuit să se cațere pe acoperiș. Ploaia torențială persista. În timp ce se ruga a auzit sunetul unui elicopter. A privit în sus și a văzut un elicopter deasupra casei sale. O scară a fost coborâtă din elicopter pentru el.

Dar el a strigat: "Pleacă! Mă faci să cad de pe acoperiș! Dumnezeu mă va salva! Tu du-te și salvează pe altcineva!"

Elicopterul n-a putut sta acolo toată ziua, așa că a plecat, lăsându-l pe bătrân pe acoperiș. În final, apa a acoperit casa iar bătrânul a murit înecat.

Când acesta a ajuns la porțile raiului el a cerut lui Petru să-i înlesnească o întâlnire cu Dumnezeu. Petru l-a dus la tronul harului.

"Doamne, m-am rugat cu atâta ardoare ca să oprești ploaia și să mă salvezi de inundație. Dar m-ai lăsat să mă înec. Nu înțeleg!"

"Copilul Meu, am auzit rugăciunile tale. Ți-am trimis o mașină de teren, o barcă și un elicopter. De ce le-ai respins pe toate?"

APLICAȚIE: Dumnezeu nu răspunde întotdeauna la rugăciunile noastre așa cum ne așteptăm. Dar El răspunde. A avea credință și încredere în Dumnezeu înseamnă a recunoaște intervenția Sa în circumstanțe, indiferent de cât de disperate par acestea. În ochii noștri lucrurile pot părea că se înrăutățesc și că Dumnezeu ne-a abandonat. Dar El vede imaginea completă și noi putem să ne încredem că El nu ne va uita niciodată. El este la lucru, chiar și atunci când noi nu ne dăm seama. "Știm că toate lucrurile lucrează împreună spre binele celor ce iubesc pe Dumnezeu." (Romani 8:28).

De asemenea tebuie să ne amintim că Dumnezeu lucrează prin oameni de rând asemenea nouă. Asemenea salvatorilor din povestire, când oferim ajutor sau ne purtăm cu bunătate, cu cineva s-ar putea să fim un răspuns la rugăciunile lor.

-sfârșit-

Mica enciclopedie de sănătate
E bine să stim

10 principii pentru o fericire de durată (II)

Articol prelucrat de **Mârzac Diana - Maria**
Asistent Director Fundaţia Alinare

Ești fericit(ă)? Cât de fericit(ă) ești pe o scară de la 0 la 10?

Pasul 5. Renunță la așteptări și concentrează-te pe intenții!

Am observat o mulțime de lucruri care mă făceau nefericită în trecut, deoarece aveam idei înguste despre cum trebuie să se desfășoare lucrurile. Când m-am concentrat pe intențiile mele și nu pe cum trebuie să se desfășoare lucrurile, am fost mult mai fericită. Cel mai important lucru - am primit din belșug ceea ce am vrut, după aceea.

De exemplu, mă obișnuisem să îmi definesc conceptul de relație de familie ca pe unul în care exista comunicare deschisă. Deși, relația dintre mine și părinții mei (încă din tinerețe) a fost una în care exista puțină, dacă nu o comunicare inexistentă. Orice aș fi făcut, nu ducea decât la o și mai mare nefericire în această relație. Până când am realizat că am înțeles greșit această situație. Ceea ce vroiam era o relație de afecțiune cu părinții mei și am crezut că comunicarea deschisă era acea cale. Lucrul cel mai ironic a fost că familia mea a încercat să își manifeste afecțiunea față de mine, chiar dacă în felul lor special, însă eu nu eram capabilă să o văd, deoarece țineam cu dinții de acea expresie a dragostei.

Atașându-mă mai degrabă de dorința/intenția de a dezvolta o relație mai bună cu părinții mei, mai degrabă decât pe calcularea unui ideal al relației părinte-copil care trebuia să se întâmple, m-a ajutat să obțin o relație mai bună cu ei. Nu m-am mai opus lipsei lor de deschidere din moment ce asta este ceea ce ei sunt. Iar lipsa mea de resistență, i-a ajutat pe ei să fie mai pregătiți pentru a-și expima dragostea lor pentru mine, în felul lor.

Fii conștient(ă) că: fiecare obiectiv pe care îl ai reflectă o intenție pe care vrem să o manifestăm și că există o multitudine de căi prin care ne putem manifesta intenția.

Deci, nu te lipi de prima cale de manifestare a intențiilor tale. Continuă să îți redefinești metodele și să le aduci la îndeplinire, dar rămânând fidel intenției.

Odată ce vei face asta, vei realiza că progresezi mai repede, și că cele care te-au împiedicat să mergi mai departe, erau metodele inadecvate.

Pasul 6. Fii recunoscător pentru ceea ce ai.

Știai că oriunde te-ai afla acum în acest moment din viață, este întotdeauna cineva care se confruntă cu lucruri mai rele decât tine? Și că oricât de rele ar fi lucrurile în prezent, lucrurile ar putea deveni și mai rele?

De exemplu, cineva care se plânge că are o casa mică ar trebui să se uite la un om al străzii, care nu are o casă despre care să vorbească și nici un loc în care să caute refugiu în sezonul rece.

Cineva care se plânge că tocmai și-a pierdut slujba ar trebui să vorbească cu omul care a pierdut vreun membru al trupului în urma unui accident... sau poate ca nu se mai poate mișca deloc...

Cineva care se plânge de părinții săi că sunt prea rigizi, ar trebui să vorbească cu un copil orfan care nu are despre cine să vorbească.

Așa că ia aminte și fii mulțumit pentru lucrurile pe care le ai. Fii mulțumit, că nu ai de-a face cu situații mai rele. Fii mulțumit că ești în viață. Fii mulțumit pentru simțurile pe care le ai.

Fii mulțumit pentru oamenii din viața ta. Fii mulțumit pentru aerul pe care îl poți respira în fiecare zi. Fii recunoscător chiar pentru problemele cu care te confrunți. Chiar dacă te gândești că nu ai nimic, greșești foarte mult, pentru că te ai pe tine și pe Cineva mai mare [Dumnezeu].

Pasul 7. Gândește-te la idealurile tale, nu la problemele tale...

Cei mai mulți dintre noi ne consumăm energia încercând să rezolvăm problemele. Astfel, ne îndreptăm atenția pe lucruri negative și ne amintim de lucruri pe care nu le vrem, care ne duc la o stare și mai negativă. Nu este calea cea mai potrivită spre fericire...

Iata o cale mai bună - decât să te gândești la neputințe, mai degrabă te gândești la idealuri. Întreabă-te întotdeauna: care este viziunea mea ideală?

Aceasta este întrebarea mea preferată când mă confrunt cu cineva care este îngenuncheat de probleme. Și niciodată nu dă greș în a face ochii cuiva să sclipească după care începe să vorbească cu bucurie despre ceea ce vrea, și nu ar părea deloc că ar vrea să se mai oprească...

Există trei lucruri importante de care poți beneficia, dacă te concentrezi pe idealuri mai degrabă decât pe probleme:

- te ajută să te gândești mai degrabă la posibilități decât la limite
- te ajută să îți clarifici ceea ce vrei, ceea ce te ajută să îți realizezi idealul 100%.
- gândindu-te astfel, te ajută să ai o stare mentală pozitivă, ceea ce duce la o mai mare ca-

continuare în pag. 8

continuare din pag. 7

pacitate de a gestiona provocările din calea ta.

Aceasta nu înseamnă că ignori problemele, și pretinzi că ele nu există, ci înseamnă că nu le lași să te mai doboare, ci doar le ai în vedere...

De exemplu, dacă ai o datorie de 100 Euro, nu te concentra asupra ei - fii conștient de ea, dar concentrează-te pe oportunitățile pe care le ai pentru a o duce mai bine.

Dacă ai o slujbă care nu îți place, concentrează-te pe cariera ideală pe care o dorești și pe modul cum o poți crea. Dacă tocmai ți-ai pierdut slujba, [prietenul, rostul în viață], concentrează-te pe noi slujbe, [amici și o nouă viziune asupra vieții], pe care să le urmărești.

Dacă ești înconjurat de oameni negativi, concentrează-te pe întâlnirea de noi persoane care să gândească pozitiv. Dacă ești singur și intri constant în relații negative, concentrează-te pe relația ideală dorită și pe calitățile pe care dorești ca partenerul tău să le aibă. Dacă ești într-o relație de căsătorie care nu te mai împlinește sau îți aduce o dispoziție negativă, deși este clar că nu-l poți schimba pe celălalt, un lucru este clar: poți să îți schimbi propria atitudine față de partener și față de orice altă persoană sau situație.

Pasul 8 – Trăiește o viață cu sens

Trăind o viață cu sens, cu un scop precis și obiective notabile, îți pregătești sau construiești calea spre fericire.

Ți-ai stabilit scopul vieții? Dacă nu, atunci e timpul să o faci!

Pe măsură ce îți vei defini scopul vieții, vei vrea să îți stabilești obiective în viață, deoarece ele scot ce este mai bun din tine (cel mai înalt potențial).

Pasul 9 – Recunoaște că fericirea este o alegere

Unul dintre cele mai stresante puncte din viața mea a fost când am fost la o slujbă, înainte de cea pe care o am acum. La acea vreme, managerul meu mi-a refuzat dorința de a lucra la proiecte mai mari, deși lucram fără reproș și depășeam așteptările. Nu avea nimic de-a face cu performanța mea, ci pur și simplu, cu lipsa mea de experiență de lungă durată în cadrul companiei.

Mă simțeam nedreptățit închisă în acea poziție, și eram extrem de frustrată. Care mai era rostul de a mai sta dacă nu mi se îngăduia să mă dezvolt? Mă simțeam nefericită datorită acelui manager, datorită acelei situații, și cu viața mea. Frustrarea era un cuvânt la ordinea zilei.

În timpul acestei perioade întunecate, când plângeam în timp ce îmi făceam duș, am înțeles că nu contează cât este de dureroasă situația, întotdeauna voi avea un cuvânt de spus în această privință.

Puteam să mă lamentez în continuare cu privire la starea deplorabilă în care mă aflam, sau să dau ce am mai bun din ceea ce mi s-a oferit. Aș fi putut să mă zbat în această durere sau să trec mai departe și să o preschimb într-o situație favorabilă. O puteam vedea ca pe o problemă sau ca pe o oportunitate (sau provocare).

Puteam, de asemeni, să fiu nefericită și mizerabilă, sau puteam să fiu cea mai fericită persoană din lume!

Așa că am ales ultima variantă. Si de atunci, ori de câte ori sunt într-o situație care mă face nefericită în vreun fel, voi căuta totdeauna cealaltă variantă.

Știu că oricare ar fi întâmplarea, nimeni nu mă poate jefui de fericire. Pentru că fericirea este ceea ce aleg! Acelasi lucru este valabil si pentru tine! Esti prins(ă) într-o situație care iese de sub controlul tău? O lași să îți afecteze sentimentele? Ai de gând să o lași să te doboare, sau ai de gând să zâmbești și să transformi situația în oportunitate?

Pasul 10 - Nu te gândi "ce ar fi fost dacă...", ci gândește-te "data viitoare..."

Știai că celor mai multi dintre noi ne place să folosim expresia "ce-ar fi fost dacă..." oridecâteori lucrurile nu merg așa cum ne dorim? "Ce-ar fi fost dacă aș fi făcut aceasta în schimb..." , "Ce-ar fi fost dacă... cutare", "Ce-ar fi fost dacă... cutare".

Ei bine, cui îi pasă? Și ce contează? Nici o frântură din "ceea ce ar fi fost dacă...", nu îți va schimba realitatea vieții...

Pe de altă parte, ceea ce te va ajuta este această expresie "ce aș putea face pentru ca data viitoare să nu se mai întâmple?" Astfel vei învăța din ceea ce s-a întâmplat, așa încât să acționezi diferit - prevenind producerea aceleiași probleme sau conducând lucrurile spre un alt curs al acțiunii, așa încât să ai parte de un răspuns diferit.

Așa că în loc de a gândi "ce ar fi fost dacă...", începem să gândim "data viitoare..." Prima se referă la trecut, în timp ce ultima este o gândire bazată pe viitor. Prima stoarce de puteri, în timp ce a doua reenergizează. Ultima atitudine va crea o mulțime de diferențe în viața noastră!"

Ca o concluzie la tot ceea ce s-a scris și ar mai putea fi adăugat: există lucruri care depind de noi, în ceea ce privește o viață cu rost, o viață fericită! Trebuie să ne luăm timp de comunicare cu Dumnezeu în rugăciune pentru alegerea celor mai bune soluții pentru viața noastră.

Pașii de mai sus sunt doar câteva dintre principiile pe care El Însuși le-a dorit pentru ca omul să fie fericit! Există și momente în care nu depinde de noi - atunci să învățăm să iertăm, să închidem dosarul și să mergem mai departe, pentru a ne reveni si a ne trăi viața cu sens!

Să fim oameni ai viitorului, conduși de expresia "data viitoare", mai degrabă decât să ne plângem de milă "ce-ar fi fost dacă..."!

Vă doresc un an cu multă sănătate și în care să gustați adevărata fericire, care nu constă în lucrurile exterioare, ci în hrănirea corespunzătoare a sufletului cu ceea ce este spre zidirea omului și a prietenilor săi: "împrietenește-te dar cu Dumnezeu și vei avea pace; te vei bucura astfel iarăși de fericire." Iov 22:21

-sfârșit-

...::: Un mod de viață: Asociația „Ridică-te și umblă” :::...

Sărbătorind durerea

GEORGE UBA - președinte
Asociația „Ridică-te și umblă”

În după amiaza zilei de miercuri , 28 ianuarie, un telefon de trei minute avea să mă oprească din alergarea cu rost și necesară a mișcării noastre numită ”Ridică-te și umblă”. Veneam de la Giurgiu, de la Directia de Asistență Socială, pentru pregătirea lansării filialei din acel oraș, ca în ziua următoare să alergăm către Primăria Craiova pentru același protocol. Eram cu Daniel Constantin , prietenul meu mai tânăr și neobositul alergător de cursă lungă pentru binele Asociației și a oamenilor ei. La telefon era doctorul stabilimentului de la Leordeni unde era mama găzduită pentru trei luni: ”Mama dumneavoastră a făcut un accident cerebral. Puteți veni?” ”Tocmai treceam mâine pe la ea, căci voi fi în drum spre Craiova. E grav?, am zis.” Mama a mai făcut alte șapte accidente cerebrale din care a scăpat cu bine, continuând să meargă și să vorbească. ” Accidentul acesta e ceva mai aparte. Ar fi bine să veniți, a continuat el.” Împreună cu fratele meu am alergat pe autostrada București – Pitești, dar am ajuns prea târziu. Parcă dormea. I-am spus, deși știam că nu mă aude, să se scoale să vorbim puțin. Doar câteva minute ne-au despărțit de clipa de când mai era în viață. După masa de prânz a rugat pe cineva, insistând să mă sune ,că nu se simte bine și că vrea să vorbească cu băiatul ei mai mic. Asistenta, binevoitoare și amabilă întotdeauna, i-a promis, dar din cauza multor urgențe a uitat. Trupul încă era cald. Dialogul meu cu mama s-a terminat pentru totdeauna pe acest pământ, pământ care nu uită să-și ceară tributul. Închid ochii și o văd, aplecată de spate și mergând cu pași mici. ” În ce zi suntem ?” mă întreba ea. ”E seară sau dimineață?” Acum, mamă e seară de-a binelea pentru mine. Ai apus, așa, pe neașteptate. Aș fi vrut să mai luminezi viața mea o vreme. Ai fost admirabilă. În fața morții tale dragostea ta pentru mine continuă și nu va pieri niciodată.

Lecția mamei

Ea știa să sărbătorească întâlnirile noastre. Când îi spuneam că venim s-o vedem, de-a lungul anilor, se pregătea cu tot ce știa să facă bine și gustos. Durerile ei care erau multe, erau învelite bine și ascunse în zâmbet, bucurie și glume de familie care erau artificii de fericire.

Ea știa să sărbătorească evenimentele noastre, ale copiilor ei, prin rugăciune și dorința de comunicare. Vroia să știe totul, amănunte, impresii, rezultate, ecouri, comentarii. ”Știi că fata noastră Amalia se logodește?” le spuneam eu. Apoi, alături de tata, când trăia, facea ”conferințe de presă”, zile întregi despre ceea ce le-a făcut plăcere să audă.

Avea înțelepciunea să sărbătorească plecările noastre departe și venirile noastre din colțurile lumii. Mai ales întorcerile. ”Să vii să ne povestești ce ai văzut și ce ai făcut pe unde ai fost!”, îmi spunea mama. Grija ei se termina în bucuria că ruga ei a fost ascultată și că fiul ei este bine.

Îmi plăcea cum își sărbătorea musafirii. În casa ei au intrat mii de oameni pe care îi îndulcea cu dulceață de toate felurile. Avea sute de borcane pentru a da gust ospitalității ei.

Dar mai ales a știut să sărbătorească durerea ei. Pare ciudată afirmația, dar veți vedea rațiunea ei. A fost de două ori anchilozată de reumatism și a stat luni de zile în pat. A avut șapte accidente vasculare și renăștea de fiecare dată. A avut două hernii intestinale , iar în urma operațiilor grele a rămas cu o plasă și o tăietură care nu s-a lipit niciodată, intrucât firele nu s-au resorbit, fiind nevoie să se panseze mereu. După fiecare accident vascular, se refăcea repede și apoi ajuta pe ceilalți din salon, bucurându-se că a fost de folos. După fiecare internare ne prezenta victoria ei: ”Dumnezeu m-a adus acolo ca să pot să ajut pe cei care nu se puteau da jos din pat.” În spatele fiecărei suferințe ea găsea o sărbătoare, sărbătoarea unei slujiri pe care o scotea dintr-un dezavantaj, durerea, dar care o motiva la o treaptă mai înaltă de viață.

E tot ce vă doresc!

În urma acestei pierderi, recuperată doar în veșnicie, prin speranța învierii, Asociația ”Ridică-te și

continuare în pag. 19

POEZIE

într-o zi un bun creștin
Foarte vesel și senin
S-a dus la o frizerie
Să se tundă, se prea știe
Frizerul, când îl zări
Înăuntru îl pofti
Și-n doi timpi și o secundă
Începu deja să-l tundă
Și, gândindu-se puțin
Spuse sec către creștin
-Uite ce e, măi creștine,
Crezi în Dumnezeu?-Prea bine.
-Dar ascultă ce-ți spun eu
Nu există Dumnezeu!
Creștinul, puțin uimit
Întrebă nedumerit.
-Cum poți asta tu să crezi?
Păi, privește-n jur! Ce vezi?
-Peste tot doar violență
Crime și indiferență.
Boli, necazuri, suferință
Sărăcie, umilință
Astea dovedesc din plin
Dragă domnule creștin
Ceea ce ți-am spus și eu
Nu există Dumnezeu!
Fiindcă, dac-ar exista
N-ar mai fi în lume-așa!
Ascultându-l pe frizer,
Creștinul privi spre cer
Și nu mai zise nimic
Parcă deranjat un pic.
Și privind pe geam tăcut,
Văzu, după un minut
Stând pe stradă liniștit.
Cu-n păr lung, neîngrijit.
Foarte calm, privi spre cer
Și spuse către frizer
.-Nu există Dumnezeu?
-Nu, creștine, îți spun eu!
Atunci am o veste tristă:
-Nici frizeri nu există.
Fiindcă dac-ar exista.
Acel domn n-ar sta așa!
Nu, problema lui, creștine.
E că nu vine la mine!
-Dacă ar veni la tine,
Crezi c-ar arăta mai bine?
-Cum adică? te-ndoiești?
Măi creștine, mă jignești!
-Atunci să știi, dragul meu
Așa-i și cu Dumnezeu
De-ar veni lumea la El
N-ar mai arăta la fel!

Florian Petrache
Puchenii Mari - Prahova

DEPLÂNGERE

Te plâng cu lacrimi de amar,
Ce repede ai spus „Adio”,
Când inima mi-era un jar,
Rănit de soartă, beau un Rio.

Nu-i mai încruntată viață,
Să nu mă vrei, să fiu nimic,
Și deznădejde am în suflet,
Nu pot să cred, nu m-ai iubit.

Bătând la ușa casei tale,
Veghind în ea în gustul tău,
Mi-a fost iubirea mea agale,
Un fapt dorit ca de erou.

Cu o risipă cruntă de durere,
Mă plâng, pe gustul nimănui,
Aș mai întoarce soarta oare?
Când nu vrei vorbe să mai spui?

Chiar nu mă înțelegi în viață?
Că pot avea chiar și greșeli?
Preferi scutiri de la iertare?
Și dulce faci să mă disperi?

Mi-era și cântecul și jocul,
Un nimb prea ferecat de stea,
Căci tu în mine erai norocul,
Și-n vatră inima-mi ardea.

Ardea să te privesc în raze,
Să înțeleg ce rost îmi cei,
Să-ți fiu iubire înfiripată,
Adânc gândeam prin flori de tei.

Ce vis e crunta realitate,
Mai rău decât în vise în tumult,
Mi-erai divină sanctitate
Speram oricât, speram mai mult.

Speranța mi-a zburat măiastră,
Și s-a tot dus, nu mai revine,
De-mi dai un picur de nădejde,
Te-oi săruta adânc în mine.

Diaconu Liviu Aurel

SCRISOARE CĂTRE DUMNEZEU

Într-o casă stă o scrisoare
Care vine de la Dumnezeu
În scrisoare sunt scrise:
Făgăduințe, porunci și legi.

Scrisoarea se numește Biblia
La tine frate drag este trimisă
Spune și altora de ea,
Citind-o, vei găsi Viața!

Iordache Ionel Marius
Cobadin - Constanța

MÂNTUIREA

dedicată familiei Neațu:
Ingrid, Aurel, Thomas,
Alexandru și Carmen

Înalță sufletul spre cer.
Dăruiește roade îmbelșugate:
Cinstea, smerenia, dreptatea,
Evlavia, credința, rugăciunea.

Zidește inima pururea.
Iubește veșnic adevărul.
Plantezi: bucuria, izbăvirea,
Salvarea, nădejdea, pacea.

Împodobește făptura.
Biruiește și ocrotește.
De viață dătătoare.
Ființa oțelește prin răbdare.

Cu nevoință biruiești.
Milostivirea și bunătatea.
Ridică din iad pe păcătos.
Slujește mereu pe Hristos.

Împlinești și dai înțelepciune.
Bucurie, fericire veșnică.
Paharul mântuirii luăm
Numele Domnului chemăm.

Brațul tău călăuzește.
Dăruiești nemurire.
Ai mare prețuire în Rai.
Noblețe și triumf dai.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria

NU ÎȚI VINDE MÂNTUIREA

Nu îți vinde mântuirea
Amăgit de lucruri care
Te vor duce la ruine
Frate dragă, la pierzare.

Eva a poftit întruna
Fructul cel nelegiuit
Nebăgând în seamă frate
Porunca care a primit.

A vrut, vai de ea sărmana,
Să fie ca Dumnezeu
Țeapă a primit desigur
O minție acel rău.

A pierdut grădina sfântă
Fiindcă Eva a poftit
Pentru aceasta frate dragă
Greu tribut ea a plătit.

Talpoș Grigore

Talentul... Creația ta

GRIPA

Urechile mă dor, la fel și capul
Și ochii-mi scapără de febră, obosiți,
Am mâinile fierbinți de nădușală
E udă perna, cearșaful e căzut

Și stă acolo jos, pe pardoseală,
Eu nu am vlagă nici să îl ridic.
Îmi curge nasul și mă doare pieptul,
Mi-e sete! Cine să îmi dea să beau!

Nu pot pastila să mi-o iau.
Să ridic capul? O altă istineală,
Și zac așa, răpită de sfârșală,
Și trece timpul, nu știu de când zac.

La ușă cineva îmi bate,
Să îi dau drumul? Nu știu cum să fac!
Căci capu-mi cade iar pe pernă
Și e o veșnicie de când zac.

La ușă-ntr-una cineva îmi bate,
Cum să-i dau drumul! Doamne, ce să fac?
Din ușa larg deschisă sar scântei
În casă-mi intră chiar copiii mei.

Gheordănescu Maria
Cobadin - Constanța

FĂRĂ IUBIRE

Săraci, năpăstuiți de soartă
În această lume sunt destui
Durerea, neputința nu iartă
Viața mea, a ta, a oricui.

Adesea în suflet ni se cuibărește
Răceala, dezamăgirea își fac loc
Un prieten drag când te rănește
Ai vrea să nu-l fii știut deloc.

În această lume trecătoare
Ești doar un simplu călător
Ai zile triste, ai zile cu soare
Iar omului de lângă tine ești dator.

Și vine o zi când un calcul faci
De ai primit și dăruit iubire
Te uiți stingher și lung și taci
Întrebându-te: Am drept la mântuire?

Întrebări și răspunsuri spuse pentru tine
Alergând mereu pentru strop de fericire
Fiecare dintre noi o știe foarte bine
Nu avem nimic, nu primim nimic fără iubire.

Vali Fencea
Ciutelec - Bihor

DIN NOU PRIMĂVARĂ

Iată că primăvara din nou la noi sosește,
Natura se bucură, iar zăpada se topește,
Tu primăvară, speranța naturii tu ești,
Copacii îi înmugurești, florile le înfloresti.

Odată cu tine totul renaște iar la viață,
Oamenii se bucură, încep și ies din casă,
Stau mai mult pe afară, soarele îi cheamă,
Firul ierbii se grăbește și el să apară.

Razele soarelui ne încălzesc, frigul dispare,
În curând din nou căldura iar va apare,
Foarte repede totul va fi iar înverzit,
Verdele este speranța naturii c-a renăscut.

Păsările din nou la noi în grabă vor veni
Ne vor încânta iarăși cu ale lor triluri,
Se vor adăposti prin pădurile înverzite,
Iar pădurile vor răsuna de ale lor cântec.

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos - Argeș

VIERUL NECREDINCIOS

O, fiu pribeag nenorocit
Stăpânul tău te-a ajutat
În via Lui bine ai venit
Și cât de mult te-a lăudat!

Și-ai fost plătit cum se cuvine
Dar tu un plan ai întocmit
Și să-L ucizi pe Cel ce vine
Pe Fiul Celui prea mărit.

Să-ți ceară munca ce ai prestat
Că te credea un om cu vază
Dar tu cu El rău te-ai purtat
Și te-ai ferit să nu te vadă

Oare, dupa așa iubire
Așa Îl răsplătești cu rău:
Să-L răstignești... Nebun din fire
Tu pe Salvatorul tău.

Când va veni pe nori cândva
Tatăl știind ce ai făcut
Aspru te va condamna
Și vei fi un om pierdut.

Când va veni din slăvi cerești
Tu unde oare vei fugi?
Și trist cu plâns să te caiești
Fiu al pierzării vei pierii.

Vino, vino și lucrează
În via Lui pe pământ
Fiindcă Domnul te veghează
Și fă-te ca Isus sfânt, blând.

Lasă totul, vin la El
El nu ține păcatul în seamă
El e și singurul model
El încă azi te mai cheamă.

Petrică Lupu - Țigănești

DOUĂ LUMI...

Uneori cred că alunec
Din tărâmuri albastre,
În care norii
N-au pătruns nicicând!

Uneori simt cum fug
Dinspre mări de cer senin
Și cad în tărâmuri negre
De ură și minciună...

Oare cine-mi înțelege sufletul
Ce-n chinuri se zbate?
Sunt singură,
Sau mai e și altul ca mine,

Să simtă că vrea mai mult
Mai multă bunătate și pace
Să uite de minciună și de ură
Și să rămână

Cu puterea de a spune
Am greșit, dar regret...,
Voi fi mai bun!...

Balteș Beatrice Irina
București

Talentul...
nu cunoaste
handicap!

.....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori..... .....Anunțuri de la cititori.....

Robert Cernăianu

Vând scuter electric, destinat persoanelor cu probleme de deplasare, cu scopul de a le facilita transportul pe distanțe lungi. Scuterul este de mici dimensiuni, poate fi utilizat atât în exterior cât și în interiorul locuinței / instituțiilor. Datorită dimensiunilor reduse, scuterul încape în lift și nu are o greutate foarte mare.

Scuterul este prevăzut cu o baterie reîncărcabilă și cu încărcătorul acesteia. Preț 1.700 neg. Tel. ***0726-391252*** *și* ***0762-635164***

Anonim

Am tetrapareză spastică și sunt din jud. Tulcea. Vă rog din tot sufletul, cine poate să mă ajute cu materiale de construcție. Cine-i din apropierea jud. Tulcea sau de la distanță, cu câțiva bănuți. Vă mulțumesc. Mă puteți contacta la nr tel. ***0747-36.42.83****. Mai am puțin și ajung pe drum dacă moare mama. Are 88 ani.*

Anonim

Vând Ford Mondeo, îl poate conduce orice persoană cu handicap locomotor și este omologată și înscrisă în România. Are geamuri, oglinzi și încălzire electrice, ABS, este super dotată. ITP 26 martie 2014 - 25 martie 2016. Preț negociabil. Tel. ***0741-043353***

Nelu

Mă numesc Nelu, vând 1 căruț cu manetă pe partea stângă de deplasat față, spate, viraj și frina latime intre cotiere de 44 cm. pret 350 euro neg. și 1 căruț electric cu 3 roți, preț 450 euro neg. Ambele sunt noi. Răspund la tel. ***0766-376991****.*

Filipcic Rozalia

Ma numesc Filipcic Rozalia și locuiesc în localitatea Petrovaselo, județul Timiș

Am 53 ani, lucrez pe un salariu minim pe economie. De 13 ani stau în chirie și nu am nici o șansă să-mi construiesc sau să-mi cumpăr o căsuță. În urmă cu 7 ani am făcut împrumut la bancă și mi-am cumpărat o grădină în localitatea Teș, cu acte în regulă, dar nu mai am bani să-mi construiesc o cămaruță în care să locuiesc. De-abia reușesc să-mi plătesc chiria, rata la bancă și naveta la serviciu.

În prezent locuiesc cu chirie într-o casă degradată în localitatea Petrovaselo, Soțul lucrează ocazional de când a rămas fără serviciu.

Vă rog să-mi înțelegeti disperarea și să mă ajutați să am si eu un acoperiș deasupra capului. Fac apel la oamenii cu suflet mare și cu posibilități financiare mai bune să mă ajute cu bani de materiale. Sper că apelul meu să lucreze la inima și sufletul cititorilor si Dumnezeu să-i răsplătească înmiit. Va mulțumesc din suflet. Tel. ***0727-452712.***

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției..... .....Anunțurile redacției.....

IMPORTANT

Dacă sunteți interesați să contribuiți la apariția revistei, prevederile legale în vigoare vă oferă posibilitatea de a vă implica financiar, fără ca acest lucru să vă afecteze bugetul. Prin intermediul prevederii 2% din Codul Fiscal, ca și contribuabil persoană fizică, puteți direcționa 2% din impozitul dumneavoastră pe venit către Asociația HandHope.

Modalitatea prin care puteți direcționa 2% din impozitul dumneavoastră pe venit este simplă. Persoanele care au realizat numai venituri din salarii în anul fiscal 2014 pot întocmi formularul 230 - Cerere privind destinația sumei reprezentând până la 2% din impozitul anual și să direcționeze 2% din impozitul pe venit către Asociația HandHope.

IMPORTANT!

Prin direcționarea a 2% din impozitul pe venitul global către Asociația HandHope, nu efectuați cheltuieli suplimentare, suma aferentă reprezintă un procent din impozitul pe care l-ați plătit către bugetul statului pentru veniturile realizate în cursul anului precedent. Utilizând această opțiune direcționați organizației alese acest procent, stabilind chiar dumneavoastră în ce domeniu să fie cheltuiți o parte din banii pe care i-ați plătit ca și impozit și, în acelasi timp, contribuiți la realizarea unor proiecte pe care le considerați importante pentru comunitate. Suma reprezentând 2% din impozitul dumneavoastră pe venit o puteți direcționa numai către o singură organizație nonprofit.

Ce este formularul 230?

Prin formularul 230 puteți să direcționați 2% din impozitul anual către o asociație nonprofit.

Cum se completează?

Formularul cuprinde date de identificare ale contribuabilului respectiv și date despre asociația nonprofit pe care contribuabilul dorește să o susțină.

Dumneavoastră trebuie să completați punctul A: DATE DE IDENTIFICARE ALE CONTRIBUABILULUI înscriind cu majuscule, citeț și corect datele prevăzute în formular (ADRESA – se înscrie adresa contribuabilului, COD NUMERIC PERSONAL– se inscrie codul numeric personal din cartea de identitate sau din buletin)

Punctul B se completează cu datele de identificare ale entității alese.

Denumire entitate nonprofit: ***Asociația HandHope***

Cod de identificare fiscală: ***14877902***

Cont bancar (IBAN): ***RO80RNCB0245036735870001 (B.C.R. Alexandria)***

Unde se depune?

Formularul se depune la administrația fiscală de care aparține contribuabilul, în două exemplare. Originalul rămâne la organul fiscal iar copia la dumneavoastră.

Până când se poate depune?

Formularul tip 230 trebuie depus până la data de 15 mai 2015

VĂ MULȚUMIM!

.....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru..... .....Să ne rugăm pentru.....

O rubrică apreciată de unii, poate desconsiderată de alții, însă cu siguranță de folos pentru cei care solicită sprijin în rugăciune și pentru cei pentru care se înalță aceste rugăciuni.

Haideți să-L punem la încercare pe Cel Atotputernic, pe Cel care S-a întrupat și a murit din dragoste pentru noi.

Mă numesc Rodica, sunt din Curtea de Argeș și vă rog insistent: rugați-vă pentru fiul meu, Răzvan, persoană cu handicap grav, 30 ani. Vă rog în numele Domnului Isus.

Rodica Drăghici - Curtea de Argeș

Să ne rugăm pentru credință, pentru Aurel, pentru ca bunul Dumnezeu să dea vindecare, binecuvântare și biruință pentru el și familia lui.

Să ne rugăm pentru prietenii noștrii de suferință.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună" și pentru asociația „Ridică-te și umblă".

Să ne rugăm pentru credință, pentru familia mea.

Iordache Ionel Marius

Să ne rugăm să apară mereu revista.

Elena – Ploiești

Rog să fiu susținută în continuare în rugăciune, împreună cu toți cei dragi.

Să ne rugăm pentru revista „Împreună" și pentru asociația „Ridică-te și umblă".

Filipcic Rozalia – Petrovaselo (Timiș)

Rog din tot sufletul pe toți cititorii revistei să se roage pentru liniștea mea, pentru a avea pace și putere de a trece cu bine peste tot și peste toate, bucurându-mă de toate binecuvântările lui Dumnezeu.

Rodica

Apariția revistei a fost și este dincolo de puterile mele: a fost și este Lucrarea Lui. Să continuăm să ne rugăm ca Bunul Dumnezeu să continue să lucreze la inima oamenilor cu inimă mare, astfel ca revista să apară și în viitor. Mulțumim tuturor sponsorilor, știuți și neștiuți, tuturor acestor oameni minunați care ne-au ajutat dezinteresat în toți acești ani (mulțumim din suflet)

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Mi s-a deschis iarăși o escară. Rog să fiu susținut în continuare în rugăciune, împreună cu toți cei dragi.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

Cu ajutorul bunului Dumnezeu, în 12 orașe deja s-au deschis filiale ale asociației „Ridică-te și umblă", astfel că unii dintre noi se pot întâlni într-un mediu familial. Să ne rugăm pentru aceste întâlniri din București, Ploiești, Sinaia, Târgoviște, Constanța, Bacău, Galați, Alexandria, Bârlad, Buzău, Onești și Iași, precum și pentru oamenii de suflet care vor să înființeze filiale și în alte județe. Și nu sunt puține la număr.

Burcea Aurel – Peretu (Teleorman)

(Oare din 3.000 de primitori ai revistei, doar... atât de puțini conștientizăm importanța și necesitatea rugăciunii? Doar... atât de puțini înțelegem și credem că atunci când mai mulți se roagă, Dumnezeu lucrează? (Mat. 18:19)

„Şi fără credinţă este cu neputinţă să fim plăcuţi Lui! Căci cine se apropie de Dumnezeu, trebuie să creadă că El este, şi că răsplăteşte pe cei ce-L caută."

(Evrei 11: 6)

.....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!..... .....La mulți ani!.....

Asociația și Biserica "Ridică-te și umblă" - București

*Asociația si Biserica "Ridică-te și Umblă" București urează membrilor și voluntarilor care sărbătoresc ziua de naștere în luna februarie, un sincer și călduros **„La mulți ani!"**, împlinirea tuturor dorințelor și Dumnezeu să îi binecuvânteze din belșug și neîncetat: **Mircea Costel Bratosin, Alina Constantin, Daniel Constantin, Denisa Avramoiu, Doina Nicoleta Baceanu, Mihaela Câmpanu, Mirela Alexandra Manolache, Cristina Ioana Maghiu, Cristian Modan, George Grigore, Florentina Grigore, Daniela Rădulescu Paris, Lavinia Ileana Stoian, Marian Rujanschi, Viorica Axenie, Florian Soare, Katalin Anastase, Cristina Bărbulescu, Alina Goga, Rene Stoica, Edisa Soare Bucur, Adriana Cristina Sărăceanu, Gabriela Istrate, Bogdan Andrei Vuză, Camelia Călătoaie, Magdalena Șerban, Niculina Mihai, Georgeta Căpușanu, Filofteia Neaga, Cătălin Bârlădeanu, Iulia Elena Stegaru, Valerica Minea, Aurelia Amăreanu, Daniel Gheorghe, Ionela Cristea, Ortansa Spătariu, Irina Rădulescu, Victoria Ghiță, Nicolae Ion, Brândușa Nersidan, Ioana Mariana Minea, Laurențiu Oprea, Laura Mirela Ursu.***

Fam. Popescu – Arcani (Gorj)

*Pentru fetița noastră, **Popescu Alina**, pe 19 februarie împlinește o frumoasă vârstă. Îi urăm **„La mulți ani!"**, să-i dea Dumnezeu sănătate, fericire și din partea lui mami, mamaia, tati: te iubim mult. Și din partea lui Cătălin, prietenul ei.*

*Pentru **Rusu Ana**, 2 februarie, și pentru **Rusu Petre**, 11 februarie, un călduros **„La mulți ani!"** din partea fam. Popescu, multă sănătate și tot ce vă dorește sufletul să vă dea Dumnezeu.*

*Pentru nea **Petre Iftimie**, 11 februarie, multă sănătate, **„La mulți ani!"** și fericire.*

Popescu Nicoleta
Bughea de Jos - Argeș

De multe ori oamenii se întreabă ce este viața. Eu zic că viața este un roman scris cu fapte, dar și cu vorbe. Viața este un roman scris în mai multe volume. Fiecare volum al vieții începe pe 1 ianuarie și se termină pe 31 decembrie. Acest volum al vieții are 365 de pagini goale pe care noi trebuie să le scriem. Când le scriem trebuie să fim foarte atenți cum le scriem. Paginile acestor volume trebuie să le scriem cu fapte plăcute și cuvinte frumoase. Scriindu-le cu fapte plăcute și cuvinte frumoase îi vom bucura pe cei din jurul nostru. Și cei de lângă noi ne vor deveni prieteni și ne vor fi alături când vom avea nevoie de ajutor. Dacă volumele vieții o să le scriem săvârșind rău celor de lângă noi, îi vom dezamăgi și vor pleca, ne vor părăsi și vom ajunge să trăim singuri ca niște pustnici datorită răutății noastre. Trebuie să fim cu băgare de seamă când scriem aceste volume, căci purtându-ne frumos cu cei din jur, atunci când vom întâlni o persoană necunoscută care ar dori să ne cunoască, o să le povestim celor necunoscuți întâmplările cu drag, bucurându-i pe cei care ne ascultă; în cazul în care am avut un comportament urât, scriindu-ne paginile, umplându-le cu multă răutate, atunci vom regreta ceea ce am făcut și vom încerca să ascundem aceste pagini din viața noastră, rușinându-ne de ele.

Așadar să-L rugăm pe Dumnezeu să ne lumineze mințile, ca să ne scriem, să ne umplem volumele cu cât mai multă iubire, cât mai multă dragoste, alungând din viața noastră răutatea, invidia, minciuna și alte asemenea neplăceri care ne vor aduce necazuri în viață.

Iată că peste o lună primăvara va sosi din nou și iarăși se vor bucura oamenii când zăpada se va topi, va apare iarăși căldura și natura va înverzi din nou. Primăvara nu este doar speranța naturii ci și speranța noastră, a oamenilor. Acest anotimp care va întineri natura o să întinerească din nou și sufletele noastre. Este bine ca primăvara din sufletele noastre să fie o primăvară eternă.

Mincă Elena Gabriela
Alexandria - Teleorman

Sufletul este templul Duhului Sfânt. Un cuget neprihănit Îl caută pe Creator. Cugetul nostru se apropie de Ziditor prin răbdare, facerea de bine, milostenie, post și rugăciune. Inima noastră este luminoasă atunci când ne ajutăm aproapele, când mergem la biserică și comunicăm prin rugăciune cu Dumnezeu. Un suflet curat este lângă Tronul Sfintei Treimi. Cine are o inimă curată iubește pe Fiul lui Dumnezeu. Duhul Sfânt îndreaptă sufletul spre scara pavată cu aur care urcă la Domnul nostru Iisus Hristos. Scara sufletului este pavată cu iubire, bucurie, mântuire și viață veșnică, împreună cu Treimea Sfântă.

Popa Remus
Somostelnic - Mureș

Încotro ne sunt îndreptate gândurile în fiecare zi: înspre cer, înspre veșnicii, sau înspre firea pământească zi de zi. Ce ne preocupă mai mult zilnic: televizorul, mass-media, banii sau de a fi mai sfinți pentru Domnul Isus. În Evrei cap. 12, v. 14, spune: „urmăriți pacea cu toții și sfințirea, fără care nimeni nu va vedea pe Domnul". Trăim într-o lume plină de tulburări, ură, războaie, răzmeriță... Pe noi ne-a lăsat Domnul ca niște ambasadori ai Săi să fim lumini și sare pe acest pământ, să lucrăm cu talantul sau talanții care ne-a dat Domnul, să nu-i îngropăm în firea pământească.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

Atunci când "te vezi mic", când cei din jurul tău se consideră mai presus de tine, e timpul să te gândești la Iosif, care prin exemplul lui ne spune că trebuie să împrumutăm „ochelarii„ lui Dumnezeu atunci când ne privim în oglindă sau când îi privim pe semenii noștri, astfel încât să ne vedem pe noi dar și pe cei din jurul nostru, așa cum ne vede Dumnezeu. EL VEDE ÎN TINE ȘI ÎN FIECARE OM O VALOARE ATÂT DE MARE, ÎNCÂT A DAT PE FIUL LUI CA SĂ TE AIBĂ LÂNGĂ EL PENTRU VEȘNICIE! Tu, de ce ai lăsa problemele și grijile săți întunece această perspectivă?

(...)

Isus a vrut să știm că El știe cum e să fii singur, obosit, respins, trist, lovit și rănit, și de aceea a coborât în lumea aceasta rece, crudă, nemiloasă. Durerea fizică, trauma emoțională, oboseala psihică și agonia spirituală trăite de El, nu pot fi înțelese de mintea omenească. Tot ce a trăit Isus a trăit pentru noi! El simte împreună cu noi. El S-a apropiat de noi și a tremurat în frigul lumii împreună cu noi. Vino la El cu supărările tale, cu lacrimile tale și cu tristețea ta! El știe prin ce treci acum și e lângă tine să te ajute! ISUS A PLĂTIT PREȚUL RĂSCUMPĂRĂRII TALE! EȘTI AL LUI! Slavă lui Dumnezeu în locurile preaînalte și pace pe pământ între oamenii plăcuți Lui! Amin.

(...)

Motivul pentru care S-a născut în lumea noastră nu e doar să ne mântuiască din păcat, cum ar spune mulți oameni, ci să facă mai mult. Isus spune: "Duhul Domnului este peste Mine, pentru că M-a uns să vestesc săracilor Evanghelia, să tămăduiesc inimile zdrobite, robilor să le dau slobozenia și orbilor vederea, să dau drumul celor apăsați..." Luca 4,18.19. El n-a venit doar să moară CI SĂ TRĂIASCĂ PENTRU NOI; nu S-a născut în iesle doar pentru a ne da "viața veacului ce va să vie", ci pentru a ne învăța CUM să avem o viață îmbelșugată aici și acum (Ioan10,10), Fiul lui Dumnezeu nu S-a umilit doar pentru a trezi în inima noastră credința în a doua Sa venire, ci pentru a sădi în noi speranța unei vieți mai bune care SĂ ÎNCEAPĂ AICI, ACUM... OH, DA! EL A VENIT CA SĂ NE VESTEASCĂ: IERTARE, VINDECARE, SPERANȚĂ, ÎNDURARE! Nu ne costă nimic. PRIMIM? E PENTRU BINELE NOSTRU VEȘNIC!!!

(Nota redacției: Mirarea mea rămâne: oare din 3.000 de primitori ai revistei, nu se mai găsesc câțiva care să trimită gânduri – proprii sau citite – care să transmită un mesaj de încredere, speranță, optimism... Eu continui să cred că da. Aștept!)

Cardul de sănătate

av. DANA BORDEIANU

Cardul de sănătate ar putea deveni obligatoriu din februarie

Folosirea cardului național de asigurări sociale de sănătate ar putea fi obligatorie de la începutul lunii viitoare, conform unui proiect de act normativ al Ministerului Sănătății (MS).

Potrivit Hotărârii Guvernului nr. 900/2012, cardul de sănătate este obligatoriu de la **1 ianuarie 2013**, însă practic acesta n-a fost folosit pentru că n-au fost emise și activate toate cardurile.

În acest sens, Ministerul Sănătății a lansat recent în dezbatere publică un proiect de hotărâre de Guvern, pentru modificarea HG nr. 900/2012, în vederea schimbării datei privind obligativitatea utilizării cardului de sănătate.

Astfel, dispozițiile propuse de Ministerul Sănătății stabilesc că asigurații și furnizorii de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale ar putea începe să utilizeze cardul de sănătate din **1 februarie 2015.**

În prezent, calitatea de asigurat se poate dovedi cu ajutorul a două acte, după cum este precizat în nota de fundamentare a proiectului: "*(...) Documentele prin care se atestă calitatea de asigurat sunt, după caz, **adeverința de asigurat** eliberată prin grija casei de asigurări la care este înscris asiguratul sau **documentul** rezultat prin accesarea de către furnizorii aflati în relații contractuale cu casele de asigurări de sănătate a instrumentului electronic pus la dispoziție de Casa Națională de Asigurări de Sănătate".*

Prin urmare, din luna februarie, cardul de sănătate va înlocui aceste documente.

Atenție! Cardul național de asigurări sociale de sănătate va fi folosit doar pe teritoriul României și este diferit de cardul european de asigurări sociale de sănătate, care se folosește doar pe durata ședерii temporare într-un stat membru al Uniunii Europene, Spațiului Economic European sau în Elveția.

Eliberarea unui duplicat se va face pe banii asiguratului

În situația în care se va solicita eliberarea unui duplicat al cardului național de sănătate, cheltuielile aferente vor fi suportate de către asigurat.

"Asiguratul suportă contravaloarea cardului național, precum și cheltuielile aferente distribuției acestuia, în situația solicitării eliberării unui duplicat ca urmare a pierderii, furtului sau deteriorării acestuia, precum și în situația modificării datelor personale de identificare", se mai arată în proiectul de act normativ.

Mai exact, în **cel mult 15 zile calendaristice** de la momentul pierderii, furtului, deteriorării sau modificării datelor de identificare, asigurații vor fi obligați să solicite eliberarea unui duplicat.

Cererea, împreună cu dovada plății contravalorii cardului și a cheltuielilor de distribuție, va fi depusă, de către titular sau reprezentantul legal ori împuternicitul acestuia, la Casa de asigurări de sănătate.

Apoi, duplicatul cardului va fi eliberat **în cel mult 30 de zile calendaristice** de la momentul depunerii cererii. În acest răstimp, acordarea de servicii medicale, medicamente și dispozitive medicale se va face pe baza unei **adeverințe** eliberate de Casa de asigurări de sănătate.

Atenție! Potrivit notei de fundamentare a proiectului, singura situație în care asiguratul va fi **scutit de plata cheltuielilor** aferente eliberării unui duplicat al cardului de sănătate va fi atunci când aceasta se va face **din motive tehnice de funcționare.**

Peste 12 milioane de carduri de sănătate au fost distribuite

Dintre cele peste 13 milioane de carduri de sănătate tipărite în 2013 și 2014, până la finele anului trecut au fost distribuite asiguraților în jur de **12,5 milioane**, conform unui comunicat de presă recent al CNAS.

continuare în pag. 19

11 ore în camera... 407 (II)

de Tim Botos

Doctorul Vazquez l-a pus pe Austin în brațele lui Keri. Cu săptămâni în urmă, familia Gerstenslager se decisese să nu-și mai plângă soarta și să nu se mai acuze de ceva. Au încercat să-și salveze copilul, dar fără succes. Era timpul să nu se mai consume. Dacă va trebui să moară, va fi în acest timp în brațele mamei sale, în pace și fără durere. "Era cel mai frumos bebeluș de 26 săptămâni pe care l-a văzut până atunci" îi spune Jodi lui Keri în acest timp.

Keri l-a strâns pe Austin în brațe murmurându-i: "Te iubesc, te iubim." Chip a luat legătura cu reverendul Don King, de la parohia St. Michel la care mergea familia lor. Cinsprezece minute mai târziu, preotul a început o ceremonie religioasă specială, având în mână un pahar pe jumătate plin cu apă: "Austin Luke, te botez în numele Tatălui, al Fiului și al Sfântului Duh."

După aceasta părinții, fratele și sora lui Chip, împreună cu mama lui Keri, au venit să-l vadă pe Austin și să-și ia la revedere de la acesta. Keri nu a lăsat pe nimeni să-l ia în brațe. Avea teamă că va muri în brațele altcuiva și nu în ale ei.

Rămași din nou singuri, Chip și Keri au reînceput să-și admire frumosul lor bebeluș. "Ce ten frumoas și bălai are, spuse Keri și ce păr frumos și ce unghiuțe." Credeau că sfârșitul lui este aproape și-l acceptaseră. Doar bipul intravenos a lui Keri mai tulbura liniștea din cameră. Infirmiera Melissa Giannini, de la spital, mai trecea din timp în timp să verifice ritmul cardiac al lui Austin. Normal, la apropiera morții, inima sa trebuia să încetinească bătăile.

După patru ore, Austin încă mai respira. La 120 bătăi pe minut, pulsul său era normal. Copilul a răspuns pozitiv la bipul intravenos și era capabil să țină mâinile în jurul degetelor părinților. Familia Gerstenslager, a început să se întrebe dacă au luat decizia corectă.

Au cerut să vină doctorul Vazquez. "Câteodată durata de viață este mai lungă", le spuse acesta. Le-a mai adăugat că Austin are o inimă puternică. I-a asigurat că îi va susține dacă se vor îndoi de decizia pe care au luat-o, chiar și după mai mulți ani.

Chip a început să se gândească la funeralii; pentru aceasta ei au ales incinerarea. Infirmiera a pus un stetoscop pe pieptul lui Austin. El a încercat să-l respingă. Au trecut patru ore, apoi cinci, apoi șase. Permanent 120 de bătăi pe minut.

"Ce oare se întâmplă?" gândea Chip.

Infirmiera Erica Buckley a intrat de gardă la ora 19:00. Austin și părinții lui erau încă în cameră, în așteptarea finalului. Istoria lor a făcut deja turul spitalului. Austin nu se comporta ca un bebeluș în fața morții. "Vorbea toată lumea despre el, își amintește Erica Buckley. Așteptam cu toții vești."

În camera 407, minutele au devenit ore și acestea au început să se înmulțească. Acasă la el, doctorul Vazquez citea ceva. La spital, infirmiera Fran Kessler a intrat în tura de noapte. Melissa Giannini continua să treacă să vadă ce mai face Austin. Părea că-i merge bine. "Vii cu mine te rog data viitoare să vedem bebelușul și părinții?" i-a cerut ea lui Fran Kessler.

Era în jur de ora 23 când doamna Kessler s-a prezentat la familia Gerstenslager și s-a adresat mai întâi lui Keri: "Mă lăsați să arunc o privire?" Lipit tot de Keri, Austin era supărat că-l deranjează. Doamna Kessler a ridicat păturica cu care era învelit, pentru a-i verifica ritmul cardiac. În acest timp el sugea dintr-o suzetă cu atâta ardoare, încât zgomotul făcut acoperea bătăile inimii sale.

"Este minunat. Inima sa este puternică... respiră bine, doar este puțin tulburat. Sunteți de acord să-i mai fac câteva teste? Vă asigur că nu o să vă fac să vă schimbați părerea. Vreau doar să mă conving de starea sa." Austin avea un nivel normal de saturare cu oxigen în sânge de 88%. O analiză a gazului sanguin arăta un nivel acceptabil al dioxidului de carbon în sânge. Nu era nici în acidoză, corpul său primea suficient oxigen.

Ceasul a sunat de miezul nopții. Austin a supraviețuit primei zile. Era crucial pentru Keri, chiar dacă nu putea să explice de ce.

Fran Kessler, care l-a sunat pe doctorul Vazquez, înainte de a face testele suplimentare, l-a sunat din nou după ce a avut rezultatele. I s-a părut foarte curios, întrebându-se surprins de ce nu s-a întâmplat nimic rău, așa cum era prevăzut. Doamna Kessler l-a chemat pe tatăl lui Austin să-i spună noutățile. "Datele s-au schimbat", i-a spus medicul. Chip Gerstenslager își va aminti de această frază, până la sfârșitul vieții sale.

Era ora 00:20 și 11 ore trecuseră de la întoarcerea lor în camera 407, pentru a aștepta moartea fiului lor. Melissa Giannini, infirmiera, l-a dus deci pe Austin înapoi în incubator și l-au reprimit în spital, de această dată pentru a încerca să-l salveze.

Keri și Chip se priveau mirați, "Ce s-a întâmplat oare? " a întrebato el pe soția sa.

Doctorii au pus copilului o intravenoasă, în vasele cordonului ombilical al lui Austin. Echipa de la spital a repornit oscilatorul pentru a ajuta bebelușul să respire prin metoda simplă - ventilație spontană, cu presiune pozitivă continuă, suflându-i un jet de aer în nări. Austin a petrecut dimineața așa, apoi ziua...

Doctorul Vazquez, spunea că nu a mai văzut niciodată așa ceva în 18 ani de când lucra la spitalul Aultman și că era foarte bucuros că s-a

continuare în pag. 17

continuare din pag. 16

înșelat. Totuși nu reușea să înțeleagă cum de a fost posibil. Nici ceilalți pediatri care l-au mai consultat, nu au reușit să găsească o explicație satisfăcătoare la situația lui Austin.

După părerea sa, "plămânii săi nu ar fi trebuit să fie atât de dezvoltați. Starea majorității bebelușilor tinde să se deterioreze, înainte de a se îmbunătăți, nu au fost până acum surprize la acest capitol. Nu numai că acest bebeluș a respirat singur 12 ore, dar a fost și capabil să-și crească glicemia. S-a descurcat mai bine fără susținerea mașinilor, decât dacă ar fi fost ajutat de ele."

În total Austin a petrecut 100 de zile în spital. A cunoscut în acest timp urcușuri și coborâșuri, precum ceilalți 400 de bebeluși pe care spitalul îi primește în fiecare an. Ca și ceilalți, el va avea un risc mai mare de a avea în viitor probleme de dezvoltare fizică sau psihică. Dar familia sa nu vrea să-și facă astfel de probleme în acest moment.

Cu o seară înainte de externare, Keri Gerstenslager a scris pe pagina sa de Facebook: "În această ultimă noapte la spital, ținându-mi fiul în brațe, mă gândesc la viitoarea femeie care-mi va lua locul pe acest scaun. O viitoare mamă, care în prezent poate nu știe că probabil va ajunge cândva aici... Mă rog pentru ea, ca totul să se petreacă la fel de bine ca și în cazul nostru."

-sfârșit-

Sursa : Selection.ca - noiembrie 2014
Trimis de TRAIAN FLOREA – Canada

....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat.... ....Izvorul nesecat....

Un cămin fericit

„Dragostea este îndelung răbdătoare, este plină de bunătate; dragostea nu pizmuiește; dragostea nu se laudă, nu se umflă de mândrie, nu se poartă necuviincios, nu caută folosul său, nu se mânie, nu se gândește la rău, nu se bucură de nelegiuire, ci se bucură de adevăr, acoperă totul, crede totul, nădăjduiește totul, suferă totul. Dragostea nu va pieri niciodată. Acum, dar, rămân acestea trei: credința, nădejdea și dragostea; dar cea mai mare dintre ele este dragostea" 1 Corinteni 13.4-8,13

Trăim într-o lume a divorțurilor și a despărțirilor premature și fără un motiv real și bine definit. Cu toții visăm la începutul unui drum în doi la UN CĂMIN FERICIT unde să fie un mic colț de cer pe pământ. Realitatea ne trage un semnal de alarmă, ori nu am ales persoana potrivită, ori ne-am grăbit în decizia de a ne căsători înainte de a cunoaște bine persoana.

Luna februarie e dedicată dragostei de către mulți îndrăgostiți. Cu această ocazie vreau să învățăm cum să avem UN CĂMIN FERICIT unde să te simți ca într-un COLȚ DE CER pe acest pământ.

"Căminul este centrul tuturor activităților. Căminul ar trebui să fie ceea ce implică acest cuvânt. Ar trebui să fie un mic colț de cer pe pământ, un loc în care sentimentele să fie cultivate cu grijă, și nu înăbușite. Fericirea noastră depinde de felul în care cultivăm dragostea, împreuna simțire și adevărata curtoazie unii față de alții. Un colț de cer este acel cămin în care domnește Duhul lui Dumnezeu. Dacă este împlinită voința lui Dumnezeu, soțul și soția se vor respecta reciproc și vor cultiva iubirea și încrederea. Faceți ca atmosfera căminului vostru să fie înmiresmată de grijă și atenție duioasă. Dacă v-ați înstrăinat unii de alții și ați dat greș în a fi creștini după cum cere Biblia, convertiți-vă din nou; deoarece caracterul pe care îl aveți în timpul de probă va fi caracterul pe care îl veți avea la venirea Domnului Hristos. Dacă vrei să fii un sfânt în ceruri, trebuie să fii sfânt și pe pământ. Trăsăturile de caracter pe care le cultivi în viață nu vor fi schimbate prin moarte sau înviere. Vei ieși din mormânt cu aceeași dispoziție pe care ai avut-o în căminul tău și în societate. Domnul Isus nu ne schimbă caracterul la venirea Sa. Lucrarea de transformare trebuie făcută acum. Viața noastră de zi cu zi determină destinul nostru. Să fie o atmosferă curată. Fiecare cămin creștin ar trebui să aibă reguli; iar părinții ar trebui să le ofere copiilor lor, prin cuvinte și purtarea lor unul față de celălalt, un exemplu viu, desăvârșit, pentru ceea ce doresc ca ei să fie. Curăție în vorbire și adevărată curtoazie crestină trebuie puse în practică în mod continuu. Învățați-i pe copii și pe tineri să se prețuiască pe ei înșiși, să fie credincioși lui Dumnezeu, loiali principiilor; învățați-i să respecte și să se supună Legii lui Dumnezeu. Aceste principii le vor coordona viețile și vor fi puse în practică în prieteniile pe care le formează. Ele vor crea o atmosferă curată - care-i va influența ți încuraja pe cei slabi, pe calea spre ceruri. Dumnezeu doreste ca familiile noastre să fie simboluri ale familiei cerești. Căminele noastre trebuie să devină un Betel, inimile noastre un altar. Oriunde se cultivă în suflet dragostea lui Dumnezeu, va fi pace, luminã și bucurie. Relatiile din cadrul familiei trebuie să fie sfințitoare prin influența lor. Căminele creștine, întemeiate și conduse conform planului lui Dumnezeu, constituie un ajutor extraordinar în formarea caracterului creștin... Părinții și copiii ar trebui să fie uniti în serviciu iubitor față de Acela care poate păstra dragostea omenească nobilă și curată. Sfintenia lui Dumnezeu trebuie să pătrundă în cămin..." (Caminul Adventist – Casa Noastra – Capitolul 1 – Ellen G. White)

Sper ca aceste învățături să vă fie de folos și să luați hotărâri importante în viața voastră și în familiile voastre pentru a fi fericiți pe deplin. Vă doresc să aveți UN CĂMIN FERICIT unde să vă simțiți ca într-un COLȚ DE CER pe acest pământ.

-sfârșit-

Mircea Costel Bratosin – Redactor Revista Împreună / Director Relații Publice / P.R. Manager Asociația "Ridică-te și umblă" România

Dat fiind termenul de trimitere a revistei la tipografie, scrisorile, sms-urile, e-mail-urile,... voastre trebuie să ajungă la mine până pe data de 1 a lunii de apariție a revistei.

Vă rog mult, pe toți cei care scrieți, puneți-vă numele complet și adresa!

Mulțumesc mult pentru înțelegere!

Elena Dănilă – Sălăgeni (Iași)

Luna trecută după ce am trimis revista la tipografie, am realizat cu durere că nu scrisesem nimic despre scrisoarea d-voastră. Mi-a părut tare rău, mai ales că mă impresionaseră cele scrise.

Îmi permit să scriu deviza d-voastră și să vă încurajez să continuați să sperați și să vă încredți în bunul Dumnezeu: „O luptă este viața / Deci te luptă / Cu dragoste, cu dor de ea!"

Popescu Nicoleta - Bughea de Jos (Argeș)

Apreciez tare mult consecvența cu care scrieți la revistă. Atât de regulat scrieți, încât întotdeauna scrisoarea pentru numărul viitor o primesc până să trimit la tiărit revista din luna respectivă, așa că citind scrisoarea pentru numărul viitor mi s-a părut conținutul și poezia mai potrivite pentru luna aceasta. Mi-am permis să le schimb, așa că în numărul viitor va apărea și poezia care trebuia să apară în numărul acesta (mai ales că în ea este vorba de o mamă).

Gheordănescu Maria – Cobadin (Constanța)

Apreciez efortul dumneavoastră de a scrie iarăși la revistă, dar duc dorul acelei perioade când reușeați să faceți aceasta lună de lună. Vă mulțumesc și mă bucur că revista înseamnă și acum la fel de mult ca și înainte.

Doresc să corespondeze:

Bogdan

Mă numesc Bogdan, am 31 de ani, handicap fizic gr. 1 (mă deplasez cu ajutorul unei cârje) și doresc să corespondez cu fete pentru prietenie / căsătorie. ***0764-208150.***

Constantin

Mă numesc Bălan Constantin, sunt nevăzător, am 40 de ani, necăsătorit, doresc să cunosc o doamnă care să aibă locuință proprie, să nu aibă vicii, să mă accepte și să ne susținem reciproc, pentru căsătorie. ***0762-929910***

Deaconescu Adrian Dorel

Mă numesc Deaconescu Adrian Dorel, am 54 ani, am gr. 2, neuropsihic și doresc să cunosc o doamnă, cu aceeași dizabilitate, gr. 2, o bună creștină, fără obligații, în vârstă de 48-55 ani, pentru prietenie / căsătorie, din Hunedoara, Timiș, Gorj, Alba, Arad sau împrejurimile acestor județe. ***0742-177605.***

Marius

Bună, mă numesc Marius, am 35 de ani, am probleme de sănătate și îmi doresc o fată sufletistă să mă poată accepta așa cum sunt eu, cu calitățile și defectele mele. Mă puteți găsi pe skype ***maricos26*** *sau la tel.* ***0755-457283*** *și* ***0760-347592.***

Gabriel

Sunt necăsătorit, îmi caut jumătatea mea sau o relație care să nu fie pe termen scurt. Vreau să găsesc pe cineva pe care să o iubesc cu adevărat. Îmi place orice fel de discuție în care există bunul simț. De la o relație nu prea am preferințe. Nu contează distanța. Dacă ești serioasă și dacă vrei, putem să ne dăm întâlnire la tine în oraș pe viitor, dacă la mine în oraș nu poți veni. Vreau să vorbim și să ne cunoaștem. Te aștept! Mai multe detalii și informații la ID mess: ***gabriel2014ro*** *Tel.* ***0746-775642*** *(Gabriel). Nu răspund la numere ascunse! La apeluri și la sms-uri răspund!*

Gabriel

Mă numesc Gabriel, am 36 de ani, 1,65 m, 73 kg, nevăzător gr. 1, sunt creștin adventist, doresc să cunosc o fată serioasă, realistă, credincioasă, azs și să mă accepte așa cum sunt. Pentru căsătorie. ***0742-919482*** *sau* ***0763-847316***

Anonim

Domn 46 de ani, diabetic, insulino necesitânt, caut pentru prietenie / căsătorie doamnă până la 50 de ani. Tel. ***0767-156891***

Bogdan

Mă numesc Bogdan, am 29 ani, 1,65 m, 70 kg., am gr. 2 și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0774-830998***

Minea Gheorghe - Vernești (Buzău)

Sunt creștin adventist, 46 ani, 72 kg, 1,80 m, handicap gr. 2, doresc să cunosc o persoană sinceră și serioasă, cu orice fel de handicap. Doresc să locuiesc la ea. ***0745-512951; 0734-726848*** *și* ***0785-560423.***

Bogdan

Bogdan, am 29 ani, 1.70 m, 70 kg și tel. ***0747-830998*** *și* ***0721-501331***

Adrian

Adrian, 38-39 ani, 1,80 m, 75 kg, tel. ***0721-185023*** *și* ***0756-484156***

Gigel

Bună, mă numesc Gigel, sunt gr. 1, doresc să comunic cu fete pentru o relație serioasă. Care dorește mă poate contacta la nr. ***0732-548699****. Vă aștept.*

Elena – București

Vă rog sunați numai cei din București. Nu răspund la număr privat. Doresc o relație de prietenie, posibil căsătorie, cu o persoană serioasă, cu vârsta între 35-40 ani, să aibă serviciu, o calificare o meserie fără șsatier sau muncă în construcții, să aibă bunele maniere, fără vicii rele sau patimi, credincios ortodox, fără fumat, băutură, minciuni, înjurături, vorbe rele. ***0733-937249****.*

Mihai

Mă numesc Mihai, am 31ani, sunt din jud. Alba. Aș dori o relație serioasă, să aibă vârsta 29 ani, să fie validă, fără nici un handicap. Nr contact ***0752-953225****.*

Alin

Bună, mă numesc Alin, am 27 ani și am un handicap grad 2. Doresc să cunosc o fată tot cu handicap, pentru o relație de căsătorie. Poate avea și un copil, nu mă deranjează. Răspund la nr. de tel ***0727-033234*** *(nu*

continuare în pag. 19

continuare din pag. 18

răspund la nr. private)

Neluțu

Mă numesc Toma Constantin Ioan, am 40 de ani și am un handicap gr. 2. Caut o fată pentru căsătorie. ***0747-425712; 0267-355558*** *și* ***0736-947871***

Sorin Constantin

Sunt de religie creștin ortodox, caut o fată de aceeași religie, poate avea și un copil. Rog seriozitate. Am 35 de ani, dar mai multe detalii la ***0755-773450***

Ionuț

Mă numesc Liviu Ionuț, am 30 ani, 1,70 m, am gr. 1 de handicap și doresc să cunosc o fată pentru prietenie / căsătorie, cu un handicap ceva mai ușor. Nu sunt pretențios. ***0233-747127***

Petruț

Mă numesc Petruț, am 43 ani, doresc să găsesc o fată pentru prietenie / căsătorie. ***0748-432533***

Marius

Mă numesc Iordache Ionel Marius, am 33 ani, sunt creștin penticostal și aș vrea să-mi fac prieteni din toată țara, să vorbim despre Cuvântul lui Dumnezeu și despre alte lucruri. Tel. ***0734-750257*** *sau* ***0743-121297***

Lidia - Craiova

Sunt Lidia din Craiova și ***aș dori să comunic numai pe teme biblice*** *cu persoane de la 40 de ani în sus.* ***0765-652524*** *(Cosmote)*

Bălan Dragoș

Am 23 de ani, sunt din Alexandria, am Tetrapareză Spastică gradul 1, sunt comunicativ și fără vicii, îmi place sportul și muzica. Doresc să comunic cu fete și băieți. Telefon ***0786-936346***

Joițoiu Marian – Plosca (Teleorman)

Mă numesc Joițoiu Marian, am 27 de ani, am probleme de vedere și doresc să comunic cu fete și băieți de vârstă apropiată, din întreaga țară. Pot fi contactat la ***0785-710466****. Pentru cei care au acces la internet, mă pot vedea la* ***https://www.facebook.com/mariannelu.joitoiu?fref=ts***

Nicu

Sunt Nicu din Prahova, handicap gradul 2, 45 ani, doresc să cunosc doamnă de vârstă apropiată. Rog seriozitate. Nr. ***0726-896262***

Nota redacției: Responsabilitatea corectitudinii informațiilor din anunțuri, aparține în totalitate autorilor!

.....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege..... .....Litere de lege.....

continuare din pag. 15

În același timp, în decembrie 2014, încă un milion de carduri se aflau în circuitul poștal sau erau returnate la Casele de asigurări de sănătate.

Aceeași sursă mai menționa că până la începutul lunii decembrie au fost validate în sistem peste **120.000 de carduri.**

Validarea cardului de sănătate se va face odată cu **prima vizită la un furnizor de servicii medicale**, indiferent că va fi vorba de un cabinet de medicină primară, spital, ambulatoriu sau laborator, potrivit site-ului CNAS.

Notă: Prevederile prezentate fac parte dintr-un proiect de act normativ. Pentru a se aplica, acesta trebuie adoptat de Guvern și apoi publicat în Monitorul Oficial.

-sfârșit-

sursa: www.avocatnet.ro

.....Ridică-te și umblă..... .....Ridică-te și umblă..... .....Ridică-te și umblă.....

continuare din pag. 9

umblă" și, în special oamenii ei cu sufletele lor mari, îmi va fi a doua familie în care doresc să sărbătorim întâlnirile, evenimentele, plecările și venirile noastre împreună, și în special, durerile. Așa cum mama nu s-a concentrat pe suferință, ci a făcut din ea motivul de a sta la baza compasiunii pentru alții, voi, prietenii mei în suferință, veți putea schimba lumea cu grija voastră plină de dragoste pentru cei care nu găsesc drumul de lumină și spre lumină pentru adevărata viața. Nu putem uita făgăduința că trupul acesta supus putrezirii și neputincios în multe aspirații se va schimba în neputrezire, căci altfel, fără speranță și fără promisiunea Creatorului și Mântuitorului nostru suntem cei mai nenorociți oameni. Nu din cauza dizabilităților, ci din cauza vieții fără sens, fără rațiune și scop. Dar imperativul este clar: "Ridică-te și umblă" și vă promit, prin Cuvântul Celui care nu minte, că vă veți ridica, că veți vedea și auzi, nu pentru cincizeci sau șaptezeci de ani, ci pentru eternitate. Ca să sărbătorim dragostea, din suferința Mântuitorului în fiecare zi, o veșnicie. E tot ce vă doresc!

-sfârșit-

„Fii bun ori de câte ori se poate.
Și ține minte:
întotdeauna se poate!”

GÂNDURI PENTRU NOUL AN

Anul vechi iată a plecat
Și în urmă a lăsat
Amintiri rele și bune
Anul nou să le adune
Dacă eu te-am deranjat
În anul ce a plecat
Iartă-mă căci nu am vrut
Am făcut ce am putut
Și din dragoste am greșit
Dar atât eu am știut
Ca să scriu; să fac mai bine
N-am putut, îmi e rușine
Am făcut cum am crezut
Căci în Carte am văzut
Căci e scris că Domnul vine
Să te anunț și pe tine
Ca să fim o veșnicie
Așa cum în Carte scrie
Cu Domnul în paradis
Acesta nu e un vis
Totul e realitate
Căci scrie în Sfânta Carte
Și mereu, mereu ți-am scris
Ca să știi ce este scris
Ca și tu să fi cu mine
Căci așa îmi este bine
Să fiu alături de frați
Părinți, veri, nepoți, cumnați
Să fiu alături de toți
Prieteni, vecini, cunoscuți.

Dinescu Emilia
Valea Stânii - Argeș

„Când ești dărâmat
pentru nimica,
Dumnezeu te ridică
pentru ceva”

ÎMPREUNĂ